

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☐ เป็นร่างการเงิน ☒ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. เสนอเพื่อ

1. กำหนดให้พนักงานอัยการมีอำนาจ ดังนี้
 - (1) อำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาได้เพื่อทราบข้อเท็จจริงได้
 - (2) อำนาจในการให้ความเห็นชอบแก่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีในการออกหมายเรียกบุคคลเป็นผู้ต้องหา
 - (3) อำนาจในการให้ความเห็นชอบแก่พนักงานสอบสวนในการที่จะไปขออนุมัติหมายจับ ชั่ง หรือค้นจากศาล
 - (4) อำนาจตรวจสอบและกำกับการสืบสวนสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีฆ่าผู้อื่น คดีสำคัญ หรือกรณีมีคำร้องขอความเป็นธรรม
 - (5) อำนาจในการให้พนักงานสอบสวนเปิดเผยพยานหลักฐานในชั้นการสอบสวนเพื่อสิทธิในการต่อสู้คดีอย่างเป็นธรรมของผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายตามที่เห็นสมควร
 - (6) อำนาจอัยการสูงสุดในการชี้ขาดว่าจะฟ้องคดีหรือไม่ ทุกคดีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ รวมถึงคดีที่จะขาดอายุความหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ไม่สามารถฟ้องคดีไปก่อนได้ตามความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการ
2. กำหนดให้การใช้ดุลพินิจในการสั่งฟ้องตามมาตรา 143 ของพนักงานอัยการจะต้องได้รับหรือมีพยานหลักฐานเพียงพอที่ทำให้เชื่อว่าศาลจะมีคำพิพากษาว่าผู้ต้องหากระทำความผิด”
3. กำหนดให้การสอบสวนที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนตามมาตรา 18 และมาตรา 19 ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการท้องที่แล้ว และพนักงานอัยการท้องที่ที่ได้รับสำนวนและสั่งฟ้องคดี ให้ถือว่าเป็นการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแล้ว
4. ยกเลิกอำนาจของผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนในการชี้ขาดว่ากรณีการสอบสวนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานตำรวจ ที่ไม่แน่ว่าพนักงานสอบสวนคนใดในจังหวัดเดียวกันหรือในกองบัญชาการเดียวกัน ควรเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

5. เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายใดให้เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายนั้นและความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

6. กำหนดสิทธิให้ผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายในคดีอาญาได้รับทราบพยานหลักฐานในชั้น การสอบสวน เพื่อสิทธิในการต่อสู้คดีอย่างเป็นธรรม

ตารางเปรียบเทียบกฎหมาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 17 พนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจมีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาได้	มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 17 พนักงานฝ่ายปกครองที่ <u>มี</u> ตำรวจ <u>พนักงานอัยการ</u> เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ <u>ตามกฎหมาย มีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาได้</u> <u>เพื่อทราบข้อเท็จจริงได้ เมื่อพบเหตุกระทำ</u> <u>ความผิด ให้แจ้งนายอำเภอและพนักงานอัยการ</u> <u>ในท้องที่เกิดเหตุทราบทันที”</u>
มาตรา 19 ในกรณีดังต่อไปนี้ (1) เป็นการไม่แน่ว่าการกระทำผิดอาญา ได้กระทำในท้องที่ใดในระหว่างหลายท้องที่ (2) เมื่อความผิดส่วนหนึ่งกระทำในท้องที่ หนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งในอีกท้องที่หนึ่ง (3) เมื่อความผิดนั้นเป็นความผิดต่อเนื่อง และกระทำต่อเนื่องกันในท้องที่ต่าง ๆ เกินกว่า ท้องที่หนึ่งขึ้นไป (4) เมื่อเป็นความผิดซึ่งมีหลายกรรม กระทำลงในท้องที่ต่าง ๆ กัน (5) เมื่อความผิดเกิดขึ้นขณะผู้ต้องหา กำลังเดินทาง	มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19 วรคสึ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(6) เมื่อความผิดเกิดขึ้นขณะผู้เสียหายกำลังเดินทาง พนักงานสอบสวนในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดที่เกี่ยวข้องมีอำนาจสอบสวนได้ ในกรณีข้างต้นพนักงานสอบสวนต่อไปนี้เป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวน (ก) ถ้าจับผู้ต้องหาได้แล้ว คือ พนักงานสอบสวนซึ่งท้องที่ที่จับได้อยู่ในเขตอำนาจ (ข) ถ้าจับผู้ต้องหาไม่ได้ คือ พนักงานสอบสวนซึ่งท้องที่ที่พบการกระทำผิดก่อนอยู่ในเขตอำนาจ	<u>“กรณีตามมาตรา 18 และมาตรา 19 เมื่อพนักงานอัยการท้องที่ได้รับสำนวนและสิ่งฟ้องคดีให้ถือว่าเป็นการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแล้ว”</u>
มาตรา 21/1 สำหรับการสอบสวนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานตำรวจในกรณีที่ไม่ว่าพนักงานสอบสวนคนใดในจังหวัดเดียวกันหรือในกองบัญชาการเดียวกันควรเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้ผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนนั้นเป็นผู้ชี้ขาด	มาตรา 5 ให้ยกเลิกมาตรา 21/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 115/2557 เรื่องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ลงวันที่ 21 กรกฎาคม พุทธศักราช 2557 มาตรา 21/1 สำหรับการสอบสวนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานตำรวจในกรณีที่ไม่ว่าพนักงานสอบสวนคนใดในจังหวัดเดียวกันหรือในกองบัญชาการเดียวกันควรเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้ผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนนั้นเป็นผู้ชี้ขาด/

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
การรื้อคำสั่งชี้ขาด ไม่เป็นเหตุให้งดการ สอบสวน	ถ้าคำสั่งชี้ขาด /ไม่เป็นเหตุให้งดการ สอบสวน/
	มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 53/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา <u>“มาตรา 53/1 การออกหมายเรียกบุคคล เป็นผู้ต้องหา ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพนักงาน สอบสวนผู้รับผิดชอบคดี โดยต้องได้รับความ เห็นชอบจากพนักงานอัยการและต้องมีข้อความ ดังนี้</u> <u>(1) วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่กระทำ</u> <u>ผิดตามกฎหมายและมาตราที่กล่าวหา</u> <u>(2) การกระทำผิดตาม (1) มีพฤติการณ์การ</u> <u>กระทำความผิดด้วยวิธีใด และมีพยานหลักฐานใด</u> <u>ที่ทำให้เชื่อว่าเป็นผู้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา</u> <u>หากเป็นการออกหมายเรียกบุคคลเป็น</u> <u>พยาน ให้ระบุข้อความว่า ได้รู้เห็นการกระทำผิด</u> <u>ในคดีที่กำลังสอบสวนอยู่อย่างไร วัน เดือน ปี</u> <u>เวลาใด และต้องการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ</u> <u>การกระทำผิดประเด็นใด”</u>
มาตรา 57 ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติ ในมาตรา 78 มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 92 และมาตรา 94 แห่งประมวลกฎหมายนี้ จะจับ	มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา 57 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน <u>มาตรา ๕๗ /ถ้ายังได้บังคับแห่งบทบัญญัติใน</u> <u>มาตรา ๗๘ /มาตรา ๗๙ /มาตรา ๘๐ /มาตรา ๘๒ /และ</u> <u>มาตรา ๘๔ /แห่งประมวลกฎหมายนี้ /จะจับ /ทั้ง</u>

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่ง จำคุก หรือคั่นในที่รโหฐานหาตัวคนหรือ สิ่งของต้องมีคำสั่งหรือหมายของศาลสำหรับ การนั้น	<u>จำคุก หรือคั่นในที่รโหฐานหาตัวคนหรือสิ่งของ ต้องมีคำสั่งหรือหมายของศาลสำหรับที่นั้น /</u> <u>“ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา 78</u> <u>มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 92 และมาตรา 94</u> <u>แห่งประมวลกฎหมายนี้ จะจับ ซึ่ง จำคุก หรือคั่น</u> <u>ในที่รโหฐานหาตัวคนหรือสิ่งของต้องมีคำสั่งหรือ</u> <u>หมายของศาลสำหรับการนั้น ทั้งนี้ ก่อนไปขอ</u> <u>อนุมัติหมายจับ ซึ่ง หรือคั่นจากศาลต้องได้รับ</u> <u>ความเห็นชอบจากพนักงานอัยการ”</u>
มาตรา 121 พนักงานสอบสวนมีอำนาจ สอบสวนคดีอาญาทั้งปวง แต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว ห้ามมิ ให้ทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์ตาม ระเบียบ	มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 121 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน <u>“มาตรา 121 พนักงานสอบสวนมีอำนาจ</u> <u>สอบสวนคดีอาญาทั้งปวง</u> <u>แต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว ห้ามมิให้</u> <u>ทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์ต่อ</u> <u>ผู้เสียหายซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายใดให้เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ</u> <u>มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายนั้นและ</u> <u>ความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย</u> <u>คดีฆ่าผู้อื่น คดีสำคัญ หรือกรณีมีคำร้องขอ</u> <u>ความเป็นธรรมให้พนักงานอัยการมีอำนาจ</u> <u>ตรวจสอบและกำกับกับการสืบสวนสอบสวน และ</u> <u>การรวบรวมพยานหลักฐานได้ทันที โดยพนักงาน</u> <u>สอบสวนผู้รับผิดชอบ มีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่ง</u> <u>ของพนักงานอัยการ</u>

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<u>แต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว ห้ามมิให้ ทำการสอบสวนเว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์ตาม ระเบียบ”</u>
มาตรา 131 ให้พนักงานสอบสวน รวบรวมหลักฐานทุกชนิด เท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกล่าวหา เพื่อจะ รู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือ ความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา	มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 131 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธี พิจารณา ความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 <u>“ผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายในคดีอาญามีสิทธิ ที่จะได้รับทราบพยานหลักฐานในชั้นการ สอบสวน เพื่อสิทธิในการต่อสู้คดีอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้พนักงานอัยการโดยตนเองหรือมีคำสั่งให้ พนักงานสอบสวนเปิดเผยพยานหลักฐานนั้น ตามที่เห็นสมควร เว้นแต่การเปิดเผยจะทำให้เกิด ภัยอันตรายต่อพยาน หรือเสียหาย ต่อการรวบรวม ติดตามพยานหลักฐานนั้น”</u>
มาตรา 143 เมื่อได้รับความเห็นและ สำนวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตรา ก่อน ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้	มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา 143/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(1) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่ง ฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหา มาเพื่อฟ้องต่อไป (2) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่ เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง ในกรณีหนึ่งกรณีใดข้างต้น พนักงาน อัยการมีอำนาจ (ก) สั่งตามที่เห็นควร ให้พนักงาน สอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่ง พยานคนใดมาให้ซักถามเพื่อสั่งต่อไป (ข) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อย ชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลชั่ง แล้วแต่ กรณี และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น ในคดีฆาตกรรม ซึ่งผู้ตายถูกเจ้าพนักงาน ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ฆ่าตาย หรือ ตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้า พนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ อธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษาการแทนเท่านั้นมี อำนาจออกคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง	“มาตรา 143/1 การสั่งฟ้องตามมาตรา 143 จะต้องมียานหลักฐานเพียงพอที่เชื่อว่าศาล จะมีคำพิพากษาว่าผู้ต้องหากระทำความผิด”
	มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 145 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 333 ประกาศ ณ วันที่ 13 ธันวาคม 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ในกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจในนครหลวงกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในจังหวัดอื่นแย่งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความ หรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้องก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดไปก่อน บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาบังคับใช้ในการที่พนักงานอัยการจะอุทธรณ์ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์และถอนฎีกาโดยอนุโลม	<u>ที่จะจัดการอย่างใดแก่ผู้ต้องหาตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา 143</u> <u>ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแย่งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้ที่อัยการสูงสุดมอบหมายเพื่อชี้ขาด”</u>
มาตรา 145/1 สำหรับการสอบสวนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานตำรวจในกรณีที่มิได้สั่งไม่ฟ้องและคำสั่งนั้นไม่ใช่คำสั่งของอัยการสูงสุด ถ้าในกรุงเทพมหานครให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ถ้าในจังหวัดอื่นให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้บัญชาการหรือรองผู้	มาตรา 12 ให้ยกเลิกมาตรา 145/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 115/2557 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ลงวันที่ 21 กรกฎาคม พุทธศักราช 2557 มาตรา 145/1 /สำหรับรับส่งสำนวนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานตำรวจในกรณีที่มิได้สั่งไม่ฟ้องและคำสั่งนั้นไม่ใช่คำสั่งของอัยการสูงสุด /ถ้าในกรุงเทพมหานครให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ /รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ /ถ้าในจังหวัดอื่นให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้บัญชาการหรือรองผู้

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
บัญชาการ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แต่ทั้งนี้มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการอย่างใดแก่ผู้ต้องหา ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 143 ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในกรุงเทพมหานคร หรือผู้บัญชาการหรือรองผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในจังหวัดอื่นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความ หรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการหรือรองผู้บัญชาการดังกล่าวแล้วแต่กรณีไปก่อน บทบัญญัติในมาตรานี้ ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการจะอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้องถอนอุทธรณ์และถอนฎีกาโดยอนุโลม	บัญชาการ / ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ / แต่ทั้งนี้มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการอย่างใดแก่ผู้ต้องหา ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 143 / ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ / รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ / หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในกรุงเทพมหานคร / หรือผู้บัญชาการหรือรองผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในจังหวัดอื่นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด / แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความ / หรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง / ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ / รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ / ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ / ผู้บัญชาการหรือรองผู้บัญชาการดังกล่าวแล้วแต่กรณีไปก่อน / บทบัญญัติในมาตรานี้ / ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการจะอุทธรณ์ / ฎีกา / หรือถอนฟ้องถอนอุทธรณ์และถอนฎีกาโดยอนุโลม

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) พนักงานอัยการ
- 2) นายอำเภอ
- 3) ตำรวจ
- 4) พนักงานสอบสวน

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 1) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- 2) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- 3) ทนายความ

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรกับการกำหนดให้พนักงานอัยการมีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญา อำนาจในการให้ความเห็นชอบแก่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีในการออกหมายเรียกบุคคลเป็นผู้ต้องหา อำนาจในการให้ความเห็นชอบแก่พนักงานสอบสวนในการที่จะไปขออนุมัติหมายจับ ชั่ง หรือค้นจากศาล อำนาจตรวจสอบและกำกับการสืบสวนสอบสวน อำนาจในการให้พนักงานสอบสวนเปิดเผยพยานหลักฐานในชั้นการสอบสวน เพื่อสิทธิในการต่อสู้คดีอย่างเป็นธรรมของผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายตามที่เห็นสมควร

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรกับการกำหนดให้อำนาจอัยการสูงสุดในการชี้ขาดว่าจะฟ้องคดีหรือไม่ในทุกคดีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ รวมถึงคดีที่จะขาดอายุความหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่พนักงานอัยการจะไม่สามารถฟ้องคดีไปก่อนได้

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรกับการกำหนดให้เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายฉบับใดให้เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายนั้นและความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรกับการกำหนดสิทธิให้ผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายในคดีอาญาได้รับทราบพยานหลักฐานในชั้นการสอบสวน เพื่อสิทธิในการต่อสู้คดีอย่างเป็นธรรม

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
